

Salvador Cardús

Vots contra opinions

El divendres 9 de juny el govern de Carles Puigdemont comunicava data i pregunta del referèndum després d'unes setmanes de gran expectació popular i davant d'un impressionant desplegament de mitjans de comunicació. Aquella tarda, al *Versió original* de Toni Clapés, en Peyu feia la seva enquesta particular sobre si la gent creia que realment es faria el referèndum. I, oh sorpresa, a la primera trucada a l'atzar la persona interrogada no sabia de quin referèndum li parlaven, ni que se n'hagués de fer cap. "No escolto la ràdio, ni miro la televisió", es va excusar.

AQUELLA RESPOSTA, per als apassionats de la política, és d'aquelles que de cop i volta et fan tocar de peus a terra. Un dels efectes perversos de la passió política és que provoca un estat de sobreinformació respecte de l'interès real que té per a bona part de la població. I l'excés d'informació força anàlisis que sobreinterpreten la realitat per mirar de donar un fals ordre i sentit a uns esdeveniments de naturalesa confusa i contradictòria. És cert que ara som molts els que vivim en un estat d'excitació política que contrasta amb aquella tan lamentada "desafecció" dels primers anys del nostre segle, quan el tripartit d'esquerres encarregava estudis per veure com s'havia de combatre. Però l'excitació d'uns no pot emmascarar el fet que un gruix important d'individus en viuen al marge.

LES ENQUESTES que es publiquen permeten intuir la magnitud d'aquesta indiferència i ignorància política. Segons el darrer baròmetre del CEO, les relacions Catalunya-Espanya només són el principal problema per al 20,6% dels catalans. Un 53,4% declaren poc o gens interès per la política. Gairebé un 42% es consideren poc o gens informats. Un 17,2% no recorden què van votar a "les eleccions de la teva vida". Al referèndum de conseqüències més radicals imaginables gairebé un 15% no ho saben o no contesten i un 23% ho farien en blanc, s'abstindrien o votarien nul. I què direm del fet que Lluís Rabell sigui desconegut per dos terços dels qui voten CSQP, o que Inés Arrimadas i Miquel Iceta siguin líders desconeguts per a un terç dels respectius votants dels seus partits?

PERE VIRGILI

.....
Voler assimilar
opinió i vot
—és a dir, opinió
i voluntat
política—
és una de les
confusions més
greus que se
solen cometre

TOTES AQUESTES DADES, que solen quedar en un segon pla en les lectures de les enquestes, ens permeten saber millor qui i on som. En primer lloc, és clar que hi ha una part significativa de la població —potser al voltant d'un terç— a qui importa ben poc la política, que no en sap gairebé res i que, per tant, tampoc no l'entén. Si les enquestes, a més de demanar opinions, fessin preguntes de coneixements bàsics, quedaríem esgarriats. En segon lloc, en la mesura que la informació política es fa pensant en els que l'entenen, acaba creant una visió esbiaixada de la globalitat de la realitat social. Llegint diaris o escoltant i mirant informatius seria difícil imaginar que la segona institució en qui més es confia són els Mossos d'Esquadra —només un 4,1% diuen que no hi confien gens—, mentre que la més mal considerada és la monarquia, en la qual fins al 45% no tenen cap confiança.

PERÒ SOBRETOT, i en tercer lloc, el fet que una part significativa de la societat visqui al marge dels debats polítics, o que només els percebi a partir de quatre tòpics malgirbats, hauria de relativitzar el valor de les opinions polítiques del 100% de la població. Els principis democràtics obliguen a considerar que a cada persona li correspon un vot i que tots els vots són iguals, i així ha de ser. Però en el cas de les opinions, ni tothom en té, ni totes valen el mateix. De manera que voler assimilar opinió i vot —és a dir, opinió i voluntat política— és una de les confusions més greus que se solen cometre. En democràcia valen els vots, que expressen una voluntat compromesa, i no les opinions. Per això, l'únic que compta i comptarà per al futur de Catalunya seran els vots del 1-O i no les opinions d'aquells que ni sabran que aquell dia es fa un referèndum ni els n'importarà el resultat.